

Sygn. akt I C 65/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lipca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Beata Kopania
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Bugiel

po rozpoznaniu w dniu 21 lipca 2020 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa E. M.

przeciwko Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) w W. na rzecz powoda E. M. kwotę 87.831,65 zł (słownie: osiemdziesiąt siedem tysięcy osiemset trzydzieści jeden złotych 65/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 3 lutego 2018 r. do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10.092 zł (słownie: dziesięć tysięcy dziewięćdziesiąt dwa złote 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;
- nakazuje ściągnąć od pozwanego Towarzystwa (...) w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Słupsku kwotę 516,16 zł (słownie: pięćset szesnaście złotych 16/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Na oryginale właściwy podpis

Sygn. akt IC 65/19

UZASADNIENIE

Powód, E. M., wniósł o zasądzenie od pozwanego, Towarzystwa (...) w W., kwoty 87 831,65 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie oraz kosztami procesu.

Pozwany, Towarzystwo (...) w W., wniosło o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Sąd ustalił:

W dniu 02.01.2018r. doszło do zdarzenia drogowego na trasie G. – S. w miejscowości K.. W zdarzeniu brał udział pojazd powoda marki A. (...) o nr rej. (...). Na prostym odcinku drogi z nieustalonych przyczyn kierowca nieustalonego pojazdu zjechał z pasa drogi – na przeciwległy pas ruchu, w wyniku czego kierujący pojazdem A. (...) o nr rej. (...)

zjechał na prawe pobocze i wjechał na kamień leżący przy drodze. Pojazd powoda ciągnął kamień, który dostał się pod auto. W pojeździe nie zadziała poduszka powietrzna.

W wyniku powyższego zdarzenia pojazd powoda uległ uszkodzeniu.

Zdarzenie miało miejsce około 16.00 - 17.00. Pojazd powoda poruszał się z prędkością około 50 – 70 km/h. Kierował nim P. M. – wnuk powoda. Pojazdem tym, jako pasażerka poruszała się również – M. O. – partnerka syna powoda.

P. M., po zdarzeniu, zadzwonił na Policję, do ojca, a następnie po A. - pomoc. Pojazd powoda został odholowany z miejsca zdarzenia.

Dowód: ocena techniczna pojazdu, k. 11 – 16, zdjęcia, k. 50, zeznania świadka M. M., k. 100, zeznania świadka, P. M., k. 101 – 101v, częściowo zeznania świadka, M. O., k. 102 – 102v.

Powód – w dniu zdarzenia- posiadał polisę Autocasco w pozwanym (...) w wariantcie standard (**bezporne**, polisa ubezpieczeniowa, k. 7).

Dnia 02.01.2018r. powód zgłosił szkodę pozwanemu. Pozwany, pismem z dnia 30.01.2018r. poinformował powoda, iż zajęcie stanowiska w kwestii odpowiedzialności pozwanego za zdarzenie oraz wysokości szkody nie jest możliwe w terminie 30 dni. Następnie, pismem z dnia 06.02.2018r. wskazał, że szkodę powstała w pojeździe uznano za szkodę całkowitą, a wysokość szkody ustalono na kwotę 105 000 zł.

Dalej, pismem z dnia 27.04.2018r. pozwany poinformował powoda o zmianie kwalifikacji szkody z całkowitej na częściową i przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 17 168,35 zł. Kwotę tę wypłacił powodowi.

W kolejnych pismach wskazał, że kwestionuje, aby do zdarzenia doszło w okolicznościach opisanych przez powoda.

Dowód: zgłoszenie szkody, k. 9-10, pismo pozwanego z dnia 30.01.2018r., k. 18, z dnia 06.02.2018r., k. 20, z dnia 27.04.2018r., k. 21, z dnia 16.05.2018r., k. 25.

Zgłoszona szkoda mogła powstać w okolicznościach opisanych przez powoda. Wartość pojazdu powoda przed szkodą wyniosła 150 000 zł, a wartość pojazdu po szkodzie – 45 000 zł.

Koszt naprawy pojazdu przekracza 70 % aktualnej wartości pojazdu.

Dowód: pisemna opinia sądowa z zakresu rekonstrukcji wypadków komunikacyjnych oraz wyceny pojazdów, M. S., k. 110 – 125.

Sąd zważył:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o dokumenty przedstawione do akt sprawy. Ich autentyczność nie była kwestionowana. Nadto, sąd dał wiarę zeznaniom świadków, M. M., P. M. i M. O., gdyż ich zeznania były spójne. Dodatkowo, sąd uznał za wiarygodną opinię biegłego sądowego, M. S. (2). Zawiera ona bowiem logiczną treść.

W sprawie bezsporna jest okoliczność, iż strony łączyła umowa autocasco w dniu zdarzenia, tj. w dniu 02.01.2018r., dlatego nie budzi wątpliwości odpowiedzialność pozwanego za szkody polegające na uszkodzeniu, zniszczeniu lub kradzieży pojazdu powoda (§ 4 owu).

W odpowiedzi na pozew, pozwany podniósł jednak wątpliwości, czy zgłoszone uszkodzenia auta powoda rzeczywiście powstały w opisywanych okolicznościach.

W konsekwencji powyższego, na powódzie spoczywał ciężar wykazania, że zgłoszone w aucie uszkodzenia powstały w dniu 02.01.2018r. (art. 6 k.c.).

Zdaniem sądu, powód sprostał powyższemu.

Z zeznań świadka, P. M. wynika przebieg zdarzenia. Świadek ten był kierowcą pojazdu powoda - A. (...) nr rej. (...) i opisał przebieg zdarzenia. Towarzysząca mu M. O. wprawdzie nie obserwowała drogi tuż przed zdarzeniem, to jednak potwierdziła, że P. M., wskutek nieprawidłowo jadącego z naprzeciwka pojazdu, zmuszony był skręcić na prawo, przez co wjechał na kamień. Przebieg zdarzenia opisał również M. M., choć jego wiedza co do tego wydarzenia oparta była na relacji P. M..

Sąd dał wiarę powyższym zeznaniom, gdyż pomimo, z osoby te są powiązane z osobą powoda (wnuk, syn i wieloletnia partnerka syna), to dokumentacja fotograficzna załączona do akt potwierdza, iż pojazd powoda zjechał na pobocze, na którym znajdowały się kamienie. Nadto wskazuje na ślady „ciągnięcia” kamienia.

Dodatkowo wskazać należy, że P. M. zawiadomił policję o zdarzeniu, co potwierdza fakt, iż w dniu 02.01.2018r. w miejscowości K. nastąpiło zjechanie auta powoda na pobocze, na którym znajdowały się kamienie.

Mając na uwadze powyższe, a także opis uszkodzeń samochodu opisanych w toku postępowania likwidacyjnego, biegły sądowy z zakresu rekonstrukcji wypadków komunikacyjnych, M. S. (2) wskazał, że zgłoszona szkoda mogła powstać w okolicznościach opisanych przez powoda.

Pozwany wprawdzie złożył zarzuty do opinii sądowej. Jednak były ogólnikowe. Biegły wyjaśnił, że dokumentacja fotograficzna oraz zeznania świadków stanowiły podstawę wniosku w opinii.

Sąd przyjął, że powyższe dowody są wystarczające do ustalenia, że pojazd powoda został uszkodzony w dniu 02.01.2018r. w okolicznościach opisanych przez powoda.

Wobec tego, że strony łączyła umowa ubezpieczenia, to w myśl art. 805 § 1 i § 2 k.c., a także z uwagi na treść § 4 owu, pozwany jest obowiązany do naprawienia szkody.

Zapisy § 2 pkt 14 i 15 owu wskazują na pojęcie szkody całkowitej oraz szkody częściowej. Za szkodę całkowitą uznano uszkodzenie pojazdu w takim stopniu, że przewidywany maksymalny koszt naprawy w wariantcie, w którym zawarto umowę ubezpieczenia, przekracza 70 % wartości rynkowej pojazdu w dniu zaistnienia szkody.

Z opinii biegłego sądowego, M. S. (2) wynika, iż przewidywany maksymalny koszt naprawy pojazdu powoda w wariantcie, w którym zawarto umowę ubezpieczenia, przekracza 70 % wartości rynkowej pojazdu w dniu zaistnienia szkody.

Zatem, zaistniałą szkodę należało rozliczyć jak szkodę całkowitą.

Zasady ustalenia wysokości szkody całkowite określa § 32 owu.

Mając na uwadze powyższe, sąd od wartości pojazdu odjął wartość pozostałości, tj. 150 000 zł. minus 45 000 i otrzymał kwotę 105 000 zł. Następnie od tej kwoty sąd odjął przyznane i wypłacone, według powoda, odszkodowanie w kwocie 17 168,35 zł. W ten sposób sąd otrzymał wynik 87 831,65 zł.

Kwota powyższa stanowi należne powodowi odszkodowanie.

W konsekwencji powyższego, sąd na podstawie art. 805 k.c. orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji.

O odsetkach ustawowych za opóźnienie orzeczono na podstawie art. 481 k.c., mając na uwadze, iż powód zgłosił pozwanemu szkodę w dniu 02.01.2018r. Termin zapłaty odszkodowania w terminie 30 dni był wystarczający do spełnienia świadczenia.

O kosztach procesu, sąd orzekł w punkcie drugim - na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c., art. 99 k.p.c. i § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Na koszty powoda złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 4 392 zł, wynagrodzenie fachowego pełnomocnika – 5 400zł. oraz zaliczka na biegłego – 300 zł. Wobec tego, że powód wygrał w całości – pozwany obowiązany jest mu zwrócić powyższe kwoty.

O nieuiszczonych kosztach sądowych sąd orzekł w punkcie 3 – na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych. Jest to kwota tymczasowo wydatkowana przez Skarb Państwa tytułem wynagrodzenia biegłego sądowego.

Na oryginale właściwy podpis